

Talen fra livstruende skadet soldat

Publisert: 08.mai. 2013 13:41 Oppdatert: 08.mai. 2013 15:42

Thomas V. Nysted ble livstruende skadet i strid i Nord-Afghanistan 2. mai 2010. Her er talen han holdt for Kongen og øvrige fremmøtte under 8. mai arrangementet på Akershus festning onsdag formiddag:

FOTO: Dan P. Neegaard

«Deres majestet, Statsminister, Soldater, Ærede gjester,

Jeg var soldat og på oppdrag i Afghanistan på vegne av Norge.

2. mai 2010 var jeg i kamp, jeg ble skutt. Jeg ble livstruende skadet. Den viktigste årsaken til at jeg står her i dag, er at mine kamerater, mine medsoldater sto ved min side hele veien. Med flagget på skulderen hjalp vi hverandre i sikkerhet, til sykehuset, tilbake til Norge, tilbake til familiene våre. Det handler om kameratskap, fellesskap, samhold.

I de tre årene som har gått siden da, har jeg tenkt mye på noen ord skrevet av Bjørnstjerne Bjørnson. Ordene er hentet fra den nest siste strofen i det åttende og siste verset i vår nasjonalsang. Jeg har kunnet disse ordene helt siden jeg gikk på barneskolen. Det tror jeg de fleste nordmenn har. Men det er ikke før de siste tre årene at jeg har forstått ordenes fulle rekkevidde:

Også vi, når det blir krevet. Da jeg var liten tenkte jeg vel ikke på dem som noe annet enn en merkelig rekkefølge av gammeldage ord, på linje med mange andre kjente strofer vi måtte lære oss. Jeg skjønte i hvert fall ikke hva de handlet om, men det gjør jeg i dag. For meg inneholder disse seks ordene selve kjernen i soldatgjerningen: Når øyeblikket kommer må vi være forberedt på å gjøre det som kreves av oss, for oss selv. For vår familie. For våre medsoldater. For samfunnet vårt, landet vårt.

Da jeg ble skadet 2. mai 2010, da jeg ble reddet av mine kamerater, ble tatt hånd om av min familie, mine venner, og av samfunnet. Først da innså jeg hva Bjørnsons ord virkelig betød. Hvis disse ord ikke hadde vært fulgt, ville jeg ikke stått her i dag, og der har vi en forpliktelse også i fremtiden.

Redsel, mestring og kameratskap. Dette er ord de fleste soldater kjenner igjen. Ord som betyr noe helt bestemt for alle dem som er eller har vært soldat. Soldater yter det som blir krevet av dem. De gir seg ikke før oppgaven er løst.

Det gjelder alle soldater: Soldaten som jobber hele natten for å reparere et kjøretøy som må være klart morgenen etter. Hun som fører kjøretøyet. Han som står topcover på kjøretøyet og avfyrer sitt våpen og soldaten som blir rammet av kuler. Det gjelder han som gir førstehjelp.

Ingen av disse oppgavene kan gjennomføres samlet uten at alle yter det som blir krevet av dem. Systemet som helhet ville aldri fungert dersom ikke alle hadde denne tanken: Også vi, når det blir krevet. Det var først etter at jeg ble skadet at jeg så systemet så tydelig. Helheten handler om mennesker som gir sitt ytterste, sitt beste og litt mer. Det gjelder alle soldater, fra frontlinjen til hjemmefronten.

En soldat er ingen soldat uten den støtten vi mottar hjemmefra, vi ser den kampen de hjemme også utkjemper hver dag mens vi er borte, om det er på øvelser eller operasjoner. Jeg har sett den kampen de kjemper godt nok til å vite at den er uvurderlig.

De menneskene som omgir oss ofrer deler av sitt eget liv for at vi som bærer Norges flagg på skulderen skal kunne gjøre vår jobb best mulig. Vi har mistet gode soldater gjennom tidene. Mange har gitt mer enn det som kreves. Kanskje det er akkurat der makten av disse ordene ligger. Vi fortsetter i jobben for ikke å svikte dem som ga alt. Vi hedrer dem som falt ved å ikke gi opp, men ved å kjempe videre for dem, for å utføre det oppdraget vi er gitt - og for det vi tror på.

Jeg er soldat, ektemann, bror, barnebarn og sønn. Som mange, mange andre har jeg vært i kamp for Norge. Og sammen med dem bærer jeg flagget på skulderen med stolthet.

Takk»